

ĐIỀU RĂN CAO TRỌNG NHẤT

Thánh Damianô, thường được gọi **Cha Damien** hay **Cha Damianô** (*Pater Damiaan*), là linh mục người Bỉ thuộc dòng Thánh Tâm Chúa Giêsu và Mẹ Maria, tên thật là Giuse "de Veuster", sinh ngày 03 tháng 01 năm 1840, trong một gia đình mà cha là một nông dân cần cù và bà mẹ tận tụy dạy dỗ đức tin cho tám người con. Ngay từ nhỏ, cậu Giuse mạnh khỏe và tráng kiện, đã phải thôi học để giúp cha trong công việc đồng áng. Cậu chăm chỉ giúp đỡ gia đình trong nhiều năm. Năm 19 tuổi, theo gương anh mình, Giuse gia nhập Tu Hội Thánh Tâm Chúa Giêsu và Mẹ Maria, và lấy tên là Damien. Năm 1863, Cha Pamphile, anh ruột của thầy Damien, chuẩn bị đến quần đảo Hawaii trong sứ vụ truyền giáo. Nhưng cha lâm bệnh nặng, nên thầy Damien tình nguyện thế chỗ. Sau năm tháng ròng rã trên biển, thầy đến hải cảng Honolulu. Hai tháng sau, thầy được thụ phong linh mục và được bổ nhiệm phục vụ ở Đại Đảo của Hawaii. Khoảng một thập niên sau, ngày 10 tháng 05 năm 1873, ngài tình nguyện đến Molokai để phục vụ người cùi, với hành trang vốn vẹn là cuốn sách kinh và một ít quần áo. Đến đây được ít lâu, ngài viết thư xin cha bề trên cho phép ngài vĩnh viễn ở lại Molokai.

Ngài sống với những người cùi, ăn uống chung đũa với họ. Ngài trông coi một cộng đồng Công Giáo, lôi cuốn được hàng trăm người trở lại đạo. Ngài chăm sóc người bệnh, mai táng kẻ chết. Ngài giúp cải tiến hệ thống dẫn nước và nơi ăn ở của họ. Ngài trông coi việc xây cất trường học, cô nhi viện và tổ chức sinh hoạt thiếu nhi cũng như ca đoàn. Chính Ngài là người đào huyệt và chủ sự lễ an táng họ.

Năm 1884 ngài bị phỏng ở chân mà không thấy đau. Căn bệnh tấn công ngài như bất cứ người nào khác: từ từ, chân tay và mặt mũi ngài biến dạng, tai ngài sưng to và méo mó. Ngày 15 tháng 04 năm 1889, ngày Thứ Hai Tuần Thánh, căn bệnh đã chấm dứt cuộc đời Cha Damien, khi mới 49 tuổi. Lúc ấy được 16 năm sau khi ngài đến Molokai, và 25 năm kể từ khi ngài đến Hawaii để bắt đầu công việc truyền giáo.

Ngài được coi là vị "tử đạo vì bác ái". Ngài được tôn kính trong Giáo hội Công giáo Rôma và Đông phương, trong cộng đồng Anh giáo, cũng như nhiều giáo phái khác của Kitô giáo. Ngài được coi là Thánh bổn mạng của người cùi và bệnh nhân HIV/AIDS. Mỗi năm vào ngày 15 tháng 4 Giáo phận Công giáo Honolulu và cả tiểu bang Hawaii dành ngày 15 tháng 4 là ngày của Cha Đamiêng. Đức cố Giáo hoàng Gioan Phaolô II phong chân phước ngày 4 tháng 6 năm 1995, và thêm vào một ngày lễ trong lịch các Thánh là ngày 10 tháng 5. Sau lễ phong Chân Phước năm 1995, theo lời yêu cầu, ngài được chôn cất ở Kalaupapa, nhưng vào năm 1936, chính phủ Bỉ đã thành công trong việc đưa thi hài của ngài về Bỉ. Một phần thân thể của Cha Damien được đưa về Hawaii. Cha Damien được Đức cố Giáo hoàng Biển Đức XVI phong Thánh ngày 11 tháng 10 năm 2009. *Bách khoa toàn thư Công giáo* năm 1913 gọi Cha Đamianô là "Tông đồ Người hủi", còn trong những tác phẩm khác gọi Ngài là "linh mục hủi".

Đã có nhiều đài kỷ niệm vinh danh thánh Đamianô được xây dựng trên khắp thế giới, từ Bỉ, Hoa Kỳ, Ireland đến Ecuador. Một bức tượng đồng vinh danh ngài được dựng trong hội trường Statuary tại Điện Capitol Hoa Kỳ, và một phiên bản đúng kích thước được dựng lên trước cửa Điện Capitol Tiểu bang Hawaii. Một số thánh tích của ngài được đặt trong trung tâm tiếp khách của Nhà thờ Thánh Augustinô gần bãi biển Waikiki, Oahu, Hawaii. Sau cuộc thăm dò của đài truyền thông công cộng VRT, năm 2005, thánh Damien được phong danh hiệu *De Grootste Belg*, "Người Bỉ vĩ đại nhất" trong lịch sử nước này.

Đức Cố Giáo hoàng Bênêdictô XVI phát biểu trong buổi lễ phong thánh: *"Không hề sợ hãi hay ghé thăm, cha Đamiêng đã chọn đến hòn đảo Molokai này để phục vụ những người phong hủi bị mọi người bỏ rơi. Như thế ngài đã tự để cho mình mắc phải căn bệnh của các bệnh nhân này."* *"Với họ ngài cảm thấy như ở nhà mình. Người phục vụ Lời đã trở nên người tôi tớ đau khổ, trở nên người phong với những người phong, trong suốt bốn năm cuối đời. "Để đi theo Chúa, cha Đamiêng không chỉ rời bỏ quê hương mà còn hy sinh cả sức khoẻ của mình để được sống đời đời, như lời Chúa Giêsu trong bài Tin Mừng hôm nay."* Đức Giáo Hoàng nói thêm: *"Tấm gương của Cha Đamiêng dạy chúng ta biết chọn cuộc chiến đấu có lợi – không phải cuộc chiến đưa đến chia rẽ mà là cuộc chiến đấu liên kết chúng ta trong sự hiệp nhất."*

I- TÌNH YÊU LÀ LỄ SỐNG

Tình yêu là nền tảng của cuộc đời. Không có tình yêu cuộc sống trở nên vô nghĩa trống rỗng. Thánh Đamiêng quả là mẫu gương sống động, chiếu ảnh của Tin Mừng Marcô thánh lễ hôm nay:

"Khi ấy, có người trong nhóm luật sĩ tiến đến Chúa Giêsu và hỏi Người rằng: "Trong các giới răn, điều nào trọng nhất?" Chúa Giêsu đáp: **"Giới răn trọng nhất chính là: Hỡi Israel, hãy nghe đây: Thiên Chúa, Chúa chúng ta, là Chúa duy nhất và người hãy yêu mến Thiên Chúa người hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn và hết sức người. Còn đây là giới răn thứ hai: Người hãy yêu mến tha nhân như chính mình người. Không có giới răn nào trọng hơn hai giới răn đó"**.

Luật sĩ thưa Ngài: *"Thưa Thầy, đúng lắm! Thầy dạy phải lẽ khi nói Thiên Chúa là Chúa duy nhất và ngoài Người chẳng có Chúa nào khác nữa. Mến Chúa hết lòng, hết trí khôn, hết sức mình, và yêu tha nhân như chính mình thì hơn mọi lễ vật toàn thiêu và mọi lễ vật hy sinh"*.

Thấy người ấy tỏ ý kiến khôn ngoan, Chúa Giêsu bảo: **"Ông không còn xa Nước Thiên Chúa bao nhiêu"**. Và không ai dám hỏi Người thêm điều gì nữa.

Sách Đệ Nhị Luật cũng đã minh thị như vậy:

Ông Môsê nói cùng dân chúng rằng: "Các ngươi hãy kính sợ Chúa là Thiên Chúa các ngươi, hãy tuân giữ mọi huấn lệnh và giới răn của Người mà tôi truyền dạy cho các ngươi, cho con cái cháu chắt các ngươi tuân giữ mọi ngày trong đời sống các ngươi, để các ngươi được sống lâu dài.

"Hỡi Israel, hãy nghe đây mà tuân hành các điều Chúa truyền dạy cho ngươi, thì ngươi được phần phúc và sinh sản ra nhiều hơn, như lời Chúa là Thiên Chúa tổ phụ ngươi đã hứa ban cho ngươi phần đất chảy sữa và mật.

"Hỡi Israel, hãy nghe đây, Chúa là Thiên Chúa chúng ta, là Chúa độc nhất. Hãy yêu mến Chúa là Thiên Chúa ngươi hết lòng, hết linh hồn và hết sức ngươi. Những lời tôi truyền cho ngươi hôm nay, phải ghi tạc vào lòng". (Bài Đọc I: Đnl 6, 2-6)

Chúa Giêsu bảo: **"Ông không còn xa Nước Thiên Chúa bao nhiêu"**. Những lời Chúa Giêsu dạy nói lên quyền năng của Ngài đại diện cho Thiên Chúa Cha, bởi Ngài là Lời, là Con Thiên Chúa. **Ngài chính là vị tư tế hoàn hảo thập toàn như thư thánh Phaolô giảng dạy cho tín hữu Do Thái:**

"Anh em thân mến, có nhiều người làm tư tế (của Giao Ước cũ), vì lẽ sự chết ngăn trở họ tồn tại lâu bền. **Còn Đức Kitô, vì lẽ Người tồn tại đời đời, nên Người có một chức tư tế hằng hữu.** Bởi đó, Người có thể cứu độ cách vĩnh viễn những ai nhờ Người mà đến với Thiên Chúa, vì Người hằng sống để chuyển cầu cho chúng ta.

Phải, vì chúng ta cần **một vị Thượng tế thánh thiện, vô tội, tinh tuyền, tách biệt khỏi kẻ tội lỗi và đã được nâng cao trên các tầng trời.** Người không cần phải như các tư tế hằng ngày dâng lên của lễ trước là đền tội lỗi mình, sau là đền tội lỗi dân chúng, vì Người làm việc ấy chỉ có một lần khi hiến dâng chính mình. Vì Lễ luật thì đặt những người yếu đuối làm tư tế, còn lời thề có sau Lễ luật thì đặt **Người Con hoàn hảo làm Thượng tế đến muôn đời.**" (Bài Đọc II: Dt 7, 23-28)

II- TÌNH YÊU LÀ LỄ SỐNG BỞI THIÊN CHÚA LÀ TÌNH YÊU, LÀ NGUỒN GỐC CỦA TÌNH YÊU

Thiên Chúa là nguồn gốc của tình yêu. Tình yêu của Thiên Chúa là mẫu mực cho mọi tình yêu khác trong cuộc sống. Ngài đã dựng nên ta với tình yêu vô hạn, Ngài mong muốn chúng ta sống trong tình yêu thương và hòa bình. Ngài dạy ta yêu thương nhau như ngài đã yêu thương ta. Chính lời Người dạy đã minh-thị rằng: **"Thiên Chúa là Tình Yêu vì Tình Yêu bắt nguồn từ Thiên Chúa.** Cốt yếu của Tình Yêu không phải là chúng ta đã yêu mến Thiên Chúa mà chính là Người đã yêu thương chúng ta. **Và nếu Thiên Chúa đã yêu thương chúng ta như thế thì chúng ta cũng phải yêu thương nhau.** Nếu chúng ta yêu thương nhau thì Thiên Chúa ở lại trong chúng ta và tình yêu của Người nơi chúng ta mới hoàn-hảo, chúng ta được ở lại trong Người và Người ở lại trong chúng ta" (Thư 1 Gio-an 4:7-12). Cho nên một khi đã *"phạm đến anh em và làm thương tổn lương tâm yếu đuối của họ là phạm đến Đức Kitô"* (Thư 1 Côrintô 8, 12) và chúng ta sẽ bị xét xử dựa trên tình yêu đối với anh em.

Trong dụ ngôn người mục tử tách biệt chiên ở bên phải với dê ở bên trái, Đức Vua phán cùng những người công chính đứng bên phải rằng: "Ta bảo thật các ngươi: mỗi lần các ngươi làm như thế cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây là các ngươi đã làm cho chính Ta vậy". Rồi Vua lại phán cùng quân bị nguyên rửa đứng bên trái rằng: "Ta bảo thật các ngươi: mỗi lần các ngươi không làm như thế cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây là các ngươi đã không làm cho chính Ta vậy" (Mat. 25, 31-46). Sống hồn nhiên trong trắng theo gương mẫu Chúa đem yêu thương đến cho mọi người chính là điều kiện tất yếu để vào Nước Trời.

*** *Tình Yêu của Thiên-Chúa thì tuyệt đối không phân biệt người thân hay kẻ thù.*** Đã hơn một lần Đức Kitô dạy các môn đệ rằng: "Thầy nói với anh em là những kẻ đang nghe Thầy đây: hãy yêu kẻ thù và làm ơn cho kẻ ghét anh em, hãy chúc lành cho kẻ nguyên rửa anh em và cầu nguyện cho kẻ vu khống anh em. Ai vả má bên này thì hãy giơ cả má bên kia nữa." (Luca 6, 27-35).

*** *Tình yêu ấy vô biên không kỳ thị dân Chúa hay dân ngoại, người đầu hay kẻ chót,*** vì Người muốn đón nhận trong Đền Thờ của Người cả những ngoại kiều (Is 56: 6-8), vì tất cả "thiên-hạ sẽ từ đông, tây, nam, bắc đến dự tiệc trong Nước Chúa. Có những kẻ đứng chót sẽ lên hàng đầu và có những kẻ đứng đầu sẽ xuống hàng chót" (Luca 13, 29-30).

Nói với những người Pha-ri-siêu, Chúa Giêsu từng xác nhận rằng: "Tôi chính là mục tử nhân lành, mục tử nhân lành hy sinh mạng sống cho đoàn chiên. Tôi còn những con chiên khác không thuộc ràn này, tôi cũng phải đưa chúng về. Chúng sẽ nghe tiếng tôi và sẽ chỉ có một đoàn chiên và một mục tử" (Gio-an 10, 11 & 16) Vì vậy:

"Với kẻ thù, một khi chúng con nương tay xét xử,
Ngài dạy chúng con khi xử bất cứ người nào,
Chúng con phải nhớ lại lượng từ ái lớn lao của Chúa.
Còn khi chúng con bị Ngài đưa ra xử,
Chúng con phải tin tưởng ở tình Ngài."

[Khôn Ngoan, 22: 12]
[::: Cong Giao Viet Nam :::](#)

III-TÌNH YÊU LÀ LỄ SỐNG ĐEM NIỀM VUI VÀ HẠNH PHÚC ĐẾN CHO MỌI NGƯỜI

1- Thánh Phanxicô hết lòng yêu thương những người nghèo khó và những người bị bỏ rơi trong xã hội. Ngài được Đức Giáo Hoàng Grêgôriô IX phong thánh vào ngày 16.7.1228. **Cuộc sống của ngài vô cùng đơn sơ**, đã trở thành lý tưởng cho con người của mọi thời đại. Giai thoại kể rằng một hôm, có con chó sói hung bạo tác hại người dân thị trấn Agodio. Ngài không sợ hãi đến gặp con sói, nói chuyện với nó bằng giọng nhẹ nhàng và yêu thương. Ngài đã thuyết phục được con sói ngừng tấn công người dân, từ đó trở đi, nó sống hòa bình với người dân trong thị trấn. Lần khác Thánh Phanxicô gặp một người phong cùi. Ngài đã vượt qua nỗi sợ hãi ban đầu, ôm lấy người phong cùi và chăm sóc anh ta. Một lần kia Thánh Phanxicô cầu nguyện trước cây thánh giá trong nhà thờ San Damiano. Ngài nghe thấy tiếng Chúa Giêsu nói: "Phanxicô, hãy đi và sửa lại nhà của Ta, vì nó đang đổ nát." Thánh Phanxicô hiểu rằng ông cần phải sống một cuộc đời yêu thương và phục vụ, không chỉ sửa chữa nhà thờ vật chất mà còn xây dựng lại cộng đồng bằng tình yêu và lòng từ bi. Từ đó, Phanxicô vừa đi rao giảng Tin Mừng vừa khát thực. Những câu chuyện này không chỉ minh họa tình yêu và lòng từ bi của Thánh Phanxicô mà còn truyền cảm hứng cho chúng ta sống một cuộc đời yêu thương và phục vụ.

2- Mẹ Têrêxa Calcutta bắt đầu bài diễn văn lãnh giải Nobel Hoà Bình bằng lời mời mọi người cùng đọc Kinh Hoà Bình của thánh Phanxicô: "Lạy Chúa, xin Chúa dùng con làm khí cụ bình an

của Chúa". Mẹ nói: "Hãy bắt đầu từ gia đình mình, vì tình yêu bắt đầu từ gia đình. Hãy chia sẻ niềm vui, tình yêu với những người xung quanh bạn. Hãy làm những việc nhỏ với tình yêu lớn." *Làm khí cụ bình an của Chúa là thể hiện lòng yêu mến Chúa bằng sự "quên mình để phụng sự Chúa trong mọi người, là tìm an ủi người hơn được người ủi an, là tìm yêu mến người hơn được người mến yêu".* Mẹ đã diễn tả tình yêu Chúa là sự sống trong bài thơ kinh sau đây:

CHÚA GIÊSU LÀ SỰ SỐNG CỦA CON (Jésus est ma vie)

Ngôi Lời Sự Sống của con
Con xin rao giảng cho dân của Ngài.
Ngài là Chân Lý chẳng sai,
Con đem Sự Thật để ai cũng rành.
Đường Ngài dẫn khách bộ hành,
Đường Ngài chỉ lối hành trình cho con.
Ngài là Ánh Sáng chói chan,
Soi lòng mở trí cho con, mọi người.
Ngài là Sự Sống Đời Đời,
Hồn con đã chết phục hồi tái sinh.
Ngài là Tình Yêu Thánh Linh,
Con yêu mến Chúa thật tình thiết tha
Yêu mình, yêu cả người ta,
Như Thầy yêu mến, như Cha yêu Thầy
Con đem hoan lạc của Thầy,
Ủi an cho hết đắng cay cuộc đời.
Ngắm nhìn Thập Giá trên đồi,
Con xin dâng hiến trọn đời của con.
Thầy đi để lại bình an,
Sẵn lòng, con nguyện sẻ san cho người.
Chúa cho con được dưỡng nuôi,
Con không được bỏ những người đói ăn,
Những người khát uống mình trần,
Không nhà, không cửa trú thân qua ngày,
Những người bệnh hoạn lắt lây,
Những người cô thế chẳng ai đoái hoài,
Những người phong hủi lạc loài,
Cần con tắm rửa, dơ hày quần chi.
Những người hành khất ủ ê,
Nụ cười đem đến vỗ về ủi an,
Những người say khướt ma men,
Con đem giảng giải, lời khuyên ân cần
Những người mắc bệnh tâm thần,
Cần con bảo vệ luôn luôn chẳng rời.
Những em bé bỏng bỏ rơi,
Cần con ôm ấp, cần lời yêu thương.
Người mù chẳng thấy tỏ tường,
Cần con dẫn lối chỉ đường cho đi.
Người câm chẳng nói được gì,
Cần con trò chuyện duy trì tinh thân.
Những người què quặt tay chân,

Cần con giúp đỡ hỏi han đi cùng.
Người ghìen ma túy khật khùng,
Cần con giải cứu chẳng dừng để lâu.
Những cô gái điếm thanh lâu,
Con cần cứu họ thoát mau vũng lầy.
Thăm người trong chốn tù đầy,
Giúp người già sống quăng ngày cô đơn.
Thầy là Thiên Chúa của con,
Con yêu mến Chúa muôn vàn, luôn luôn.
Chính Thầy là Đấng Phu Quân,
Cho con sự sống trào tuôn dạt dào,
Thiếu Ngài con biết làm sao
Yêu Ngài duy nhất, tình nào đẹp hơn!
Chúa là tất yếu của con,
Chúa là tất cả của con tôn thờ
[::: Cong Giao Viet Nam :::](#)

IV- LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa

Con xin hợp cùng ca đoàn Đáp Ca Thánh Vịnh dâng lời vinh danh cảm tạ Chúa

“Chúa là sức mạnh của con,
Ngài là núi đá, trú đồn vững kiên,
Cho con chống đỡ ưu tiên ẩn mình.
Ngài là Cứu Chúa uy linh
Con thờ lạy Chúa, tận tình mến yêu.
“Ngài từng nghe tiếng con kêu,
Cứu con thoát biết bao nhiêu quân thù.
Ya-vê, ôi Chúa nhân từ!
Muôn lời khen ngợi ngàn thu vẫn còn!
“Vinh danh Thiên Chúa ngàn thu!
Nhờ Ngài cứu độ, quân thù tháo lui.
Con vào nươg ẩn, ngủ vùi
Dưới chân núi đá, bên Ngài dung thân.
Vinh danh Thiên Chúa chí nhân!
Giúp con rửa hận, bắt dân phục tùng.
“Cứu con thoát lũ bạo hung,
Cho con chiến thắng, truy lùng ác quân.
“Vinh danh Ngài giữa muôn dân!
Con cao tiếng hát cung đàn tạ ơn.
“Chúa ban đại thắng bao lần,
Cho người chính Chúa đã ban ngai vàng,
Cho Đa-vít, vị tôi trung
Là người Chúa đã tấn phong xúc dầu.
Chúa thương cho đến ngàn sau,

(Tv 18: 2-4; 47-51)

[::: Cong Giao Viet Nam :::](#)

Ben. Đỗ Quang Vinh